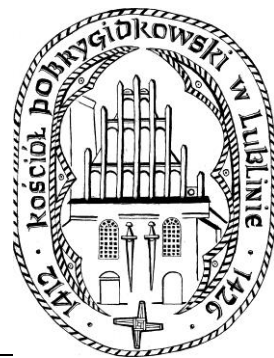

Buletyn Rektoratu

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA, 28 PAŹDZIERNIKA 2017 r. NR 34 (334)

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Msze święte w naszym kościele,
jak w każdą niedzielę:

7.00, 8.00, 9.30, 11.00, 12.00, 13.15, 16.00, 18.00

Różaniec w intencji zmarłych o godz. 17.30

Po Mszy św. o godz. 18.00 procesja żałobna
wewnątrz świątyni z modlitwą za zmarłych.

Msze święte na cmentarzach Lublina:

przy ul. Lipowej o godz. 12.00

przy ul. Unickiej o godz. 12.00

przy ul. Męczenników Majdanka o godz. 12.00

WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH

Msze święte w naszym kościele:

7.00, 7.30, 11.00, 18.00

Różaniec w intencji zmarłych o 10.30 i 17.30

WYPOMINKI

W zakrystii lub do oznakowanych puszek w kościele możemy już składać kartki wspominkowe z imionami naszych bliskich zmarłych. W ich intencji modlić się będziemy modlitwą różańcową podczas nabożeństw przez cały miesiąc listopad.

Nabożeństwa będą odprawiane codziennie o godz. 10.30 i 17.30, a w niedziele o godz. 17.30. Na kartce można zaznaczyć godzinę i dzień, w którym chcemy by modlono się za naszych zmarłych. Daje to okazję do osobistego uczestnictwa w nabożeństwie.

Odpust ku czci św. Judy Tadeusza - naszego Patrona

W naszej wspólnocie Kościoła Pobrygidkowskiego przeżywamy uroczystość odpustową ku czci naszego patrona - św. Judy Tadeusza. Jego obraz znajduje się w lewej nawie bocznej kościoła.

NABOŻEŃSTWA

I PIĄTEK MIESIĄCA

Litania ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
o godz. 10.30 i 17.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu
– godz. 15.00-18.00

Koronka do Bożego Miłosierdzia – godz. 15.00
Sakrament Pokuty i Pojednania godz. 15.00-18.00

I SOBOTA MIESIĄCA

NABOŻEŃSTWO „PIĘCIU SOBÓT MIESIĄCA”
godz. 10.30 i 17.30

Msza święta wotywna ku czci NMP – godz. 11.00

MSZE ŚW. WOTYWNE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA
Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych
Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY
Patronki Kościoła Pobrygidkowskiego
Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Ku czci ŚW. JANA PAWŁA II
Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
każdego 16-go dnia miesiąca, godz. 11.00

ZAPRASZAMY!

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 29.10.

7.00 + Stanisława Dejneki (22r.)
7.30 + Krzysztof – gregorianka 1
11.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące (29)
18.00 + Krystyna – gregorianka 12
18.00 + Zofia, Jadwiga, Monika, Tadeusz Marzec
18.00 + Tadeusz Ciężak (imieninowa)

Wtorek, 30.10.

7.00 + Krzysztof – gregorianka 2
7.30 W intencji ofiarodawców
11.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące (30)
18.00 + Czesława Boreczek, Jan, Krzysztof
18.00 + Krystyna – gregorianka 13
18.00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, dary Ducha Świętego dla Agaty w 7 rocznicę urodzin

Środa, 31.10.

7.00 Za przyczyną Św. Brygidy, o Boże błogosławieństwo i szczęśliwe rozwiązanie dla Magdaleny
7.30 + Krzysztof – gregorianka 3
11.00 O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Krzysztofa w dniu 80 urodzin
18.00 + Krystyna – gregorianka 14
18.00 + Jadwiga (8r.) i Henryk (11r.) Wójcikowie

Czwartek, 1.11., Uroczystość Wszystkich Świętych

7.00 + Krzysztof – gregorianka 4
8.00 + Regina Majewska, krewni z rodziny Arciszewskich i Majewskich, Józef Czobodziński, Józef Górski
9.30 + Apolonia, Czesław, zmarli z rodziny
11.00 + Piotr, zmarli z rodziny Sawów, Mrozów, Kepińskich, Dąbrowskich, Zezulów
11.00 + Zbigniew, Marianna, Adam, Tadeusz, Bronisława, , zmarli z rodziny Bobrzyk
12.00 + Stefania, Stefan, zmarli z rodziny
12.00 + Eugenia, Stanisław Wasilewski, zmarli z rodziny
13.15 + Henryk (37r.), Maria, Stanisław, Jan
16.00 + Stanisław (10r.)
18.00 + Krystyna – gregorianka 15

Piątek, 2.11., Dzień Zaduszny, I PIĄTEK MIESIĄCA

7.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące
7.00 + Rodzice: Genowefa i Wojciech, brat Józef Stefańscy, Janina i Józef Siwek
7.30 + Krzysztof – gregorianka 5
7.30 O łaskę zbawienia dusz w czyśćcu cierpiących
11.00 **WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY**
11.00 + Marianna, Jan i Paweł Szacoń, Elżbieta Gładosz, Jadwiga i Antoni Kruk, Marianna, Stanisław i Franciszek Mączka
18.00 Do Boga Ojca i Świętej rodziny za wstawiennictwem Wszystkich Świętych, prośba o łaskę nieba dla Zygmunta Sulowskiego
18.00 + Krystyna – gregorianka 16
18.00 + Bogumiła Zezula (15r.), Jerzy Zagojski (25r.)

Sobota, 3.11., I SOBOTA MIESIĄCA

7.00 + Krystyna – gregorianka 17
7.00 + Rodzice: Genowefa i Wojciech, brat Józef Stefańscy, Janina i Józef Siwek
7.30 + Edward Górny (2r.)
7.30 + Krzysztof – gregorianka 6
11.00 Wynagradzająca Sercu Maryi
18.00 + Jerzy (rocznica)
18.00 Do Boga Ojca i Świętej rodziny za wstawiennictwem Wszystkich Świętych, prośba o łaskę nieba dla Leopolda Sulowskiego
18.00 + Mieczysław (25r.)

XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA, 4.11.

7.00 + Marian, Bronisława, Jerzy, Stefania
8.00 + Józefa Monik, Józef Melgieś, zmarli z rodziny Moników i Melgiesiów
9.30 + Sabina, Bronisław, zmarli z rodziny
9.30 + Teresa i Stanisław Maksymowicz – za spokój duszy
11.00 Do Boga Ojca i Świętej rodziny za wstawiennictwem Wszystkich Świętych, prośba o łaskę nieba dla Marii Sulowskiej
11.00 +Rodzice: Genowefa i Wojciech, brat Józef Stefańscy, Janina i Józef Siwek
12.00 + Leokadia Stańkiewicz
12.00 + Krzysztof – gregorianka 7
13.15 + Zmarli z rodziny Wolińskich, Jędrasów i dusze w czyśćcu cierpiące
13.15 Matko Przenajświętsza, proszę o łaskę właściwego rozpoznania choroby nogi mojego wnuka i szczęśliwe przeprowadzenie zabiegu operacyjnego przez lekarzy
16.00 + Jan, Mikołaj, Pelagia, zmarli z rodziny
16.00 + Katarzyna i Adam Flaga
18.00 + Krystyna – gregorianka 18
18.00 + Urszula Niczyporuk-Mazurek

SŁOWO NA NIEDZIELE

„Ja, Jan, ujrzałem innego anioła [...] mającego pieczęć Boga żywego. [...] Potem ujrzałem wielki tłum, którego nikt nie mógł policzyć [...] stojący przed tronem i przed Barankiem”.

Zazdrościmy Janowi tej apokaliptycznej wizji. Już w najbliższy czwartek będziemy kolejny raz jej słuchać w Uroczystość Wszystkich Świętych. Z jednej strony wzbudza w nas zaniepokojenie, może u innych niedowierzanie, ale z drugiej strony rozbudza naszą ciekawość i otwiera drogę do szukania odpowiedzi na pytanie: co dalej? co po śmierci?

Któż z nas nie czynił spekulacji odnośnie życia po śmierci: i dorośli, i młodzi, i nawet dzieci, kiedy pytają dlaczego odchodzi babcia, dziadek, a może czasem rodzic. Któż w poszukiwaniu odpowiedzi na pytania o ciągłość istnienia po biologicznej śmierci, nie rozmyślał o niebie, czyśćcu czy piekle, o rzeczach ostatecznych, które czekają człowieka. Któż nie wybiegał myślami w daleką, nieznaną przyszłość, nie prowadził wędrówki poza granice wyobraźni i choć napotykał kruchość słów i dowodów, to formułował odważne opinie o życiu po tamtej stronie. Jedni uważają, że nie ma nic, że śmierć to koniec wszystkiego, salto w nicość i przepaść – czasem myślę, jak tacy ludzie odnajdują sens życia, bo to trudne niesamowicie. Drudzy sens życia łączą z życiem po życiu. Każdy z nas czuje przemijanie. Każdy z nas, zapatrzony w nagrobkowy znicz, czuje, że życie jest jak płomień palącej się świecy. Zostanie zdmuchnięty, lub dotrwa do końca, lecz zgaśnie na pewno. Ale jednocześnie czujemy, i to mocno czujemy w sobie, że nie przemijamy do końca. Nie przemijają ci, nad grobami których stoimy, ich pamięć w nas trwa i dopóki trwa – oni żyją! Czujemy to! Czas, który przemija jednocześnie omija miejsca, osoby, które wspominamy. Tajemnica! Czujemy życie, przestrzeń, tajemnicę, jakąś krainę ducha, w której nie ma pożegnań, czujemy duszę, która nie przemija, ale żyje! Czujemy to, w te dni w duchowej łączności ze społecznością Wszystkich Świętych – czujemy to!

(xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

Odpust za wiernych zmarłych

Od Uroczystości Wszystkich Świętych do dnia 8 listopada wierni mogą uzyskać odpust zupełny, który może zostać ofiarowany za zmarłego. Dzieje się to w sytuacji, kiedy w tych dniach wierny pobożnie nawiedzi cmentarz i przynajmniej w myśli pomodli się za zmarłych; w dzień wspomnienia wszystkich wiernych zmarłych (lub za zgodą ordynariusza, w Uroczystość Wszystkich Świętych) nawiedzi pobożnie kościół lub kaplicę i odmówi tam Ojcze nasz i Wierzę w Boga.

Zwykłe warunki uzyskania odpustu

Do tej informacji należy jeszcze dodać, że odpusty te można uzyskać „pod zwykłymi warunkami”, czyli po wypełnieniu tzw. warunków wstępnych, potrzebnych do otrzymania jakiegokolwiek odpustu. Są to: spowiedź św., przyjęcie Komunii św. i modlitwa w intencji papieża. Chodzi tu o intencję, jaką Ojciec Święty wyznacza na każdy miesiąc, a nie w intencji osoby papieża. Warunek dotyczący modlitwy w intencjach Ojca Świętego wypełnia się całkowicie przez odmówienie Ojcze nasz i Zdrowaś Maryjo. Pozostawia się jednak wiernym możliwość odmówienia jakiegokolwiek innej modlitwy, zgodnie z ich pobożnością. Ponadto do uzyskania odpustu wymaga się wykluczenia wszelkiego przywiązania do grzechu, nawet powszedniego. Jeśli brakuje pełnej tego rodzaju dyspozycji, albo nie zostaną spełnione wyliczone warunki, wtedy odpust będzie tylko częściowy.

Co to jest odpust?

„Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbcza zasług Chrystusa i świętych” (KKK 1471).

Aby zrozumieć tę naukę i praktykę Kościoła, trzeba uświadomić sobie, że grzech ma podwójny skutek. Grzech ciężki pozbawia nas komunii z Bogiem, a przez to zamyka nam dostęp do życia wiecznego, którego pozbawienie nazywa się „karą wieczną” za grzech. W sakramencie pojednania ta kara wieczna jest odpuszczona i następuje przywrócenie komunii z Bogiem.

Jednakże każdy grzech, nawet powszedni, powoduje nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, które wymaga oczyszczenia albo na ziemi, albo po śmierci w stanie nazywanym czyśćcem. Takie oczyszczenie uwalnia od tego, co nazywamy „karą doczesną” za grzech. Darowanie kary doczesnej określa się terminem „odpust”.

Chrześcijanin powinien starać się, znosząc cierpliwie cierpienia i różnego rodzaju próby, a w końcu godząc się spokojnie na śmierć, przyjmować jako łaskę doczesne kary za grzech. Powinien starać

się przez dzieła miłosierdzia i miłości, a także przez modlitwę i różne praktyki uwolnić się całkowicie od „starego człowieka” i przyoblec w człowieka nowego. W pracy nad sobą nie musi on jednak liczyć tylko na siebie, może bowiem czerpać ze skarbcza Kościoła, który stanowią duchowe dobra płynące z Komunii Świętych, a są to zadośćuczynienia i zasługi Chrystusa Pana, a także modlitwy i dobre uczynki Najświętszej Maryi Panny i wszystkich świętych, którzy pracując nad własnym uświęceniem, przyczynili się też do zbawienia swoich braci (por. KKK 1476).

Odpust częściowy lub zupełny

Odpust jest częściowy lub zupełny w zależności od tego, czy uwalnia od kary doczesnej w części lub w całości. Jest on oznaczany bez określania dni lub lat. Kryterium miary tego odpustu stanowi wysiłek i gorliwość, z jaką ktoś wykonuje dzieło obdarzone odpustem częściowym. Stąd tym więcej będzie darowania, im więcej gorliwości okaże osoba zyskująca odpust. Można uzyskać tylko jeden odpust zupełny w ciągu dnia. Jednakże w momencie śmierci wierny może uzyskać odpust zupełny, chociażby tego dnia zyskał już inny odpust zupełny. Odpust częściowy można uzyskać kilka

razy dziennie, chyba że co innego jest wyraźnie zaznaczone. Po jednej spowiedzi sakramentalnej można uzyskać kilka odpustów zupełnych, natomiast po jednej Komunii eucharystycznej i po jednej modlitwie w intencjach Ojca Świętego zyskuje się tylko jeden odpust zupełny. Wypada, by Komunia Święta i modlitwa w intencjach Ojca Świętego miały miejsce w tym dniu, w którym wykonuje się dzieło obdarzone odpustem.

Odpust częściowy lub zupełny możemy ofiarować za zmarłego na sposób wstawiennictwa lub za siebie. Nie możemy uzyskać odpustu dla nikogo z żyjących, ponieważ każdy człowiek, dopóki żyje, sam jest w stanie dokonać przemiany swojego życia i wypełnić warunki wymagane do otrzymania odpustu.

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne „Bóg zapłać!”
za wszelkie wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

**W każdym tygodniu
sprawujemy dzięczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.
Najbliższa we wtorek o 7.30
W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Uroczystość Wszystkich Świętych i pogańskie praktyki „Halloween”

Nieznana nam w większości z imienia i nazwiska ogromną rzeszę ludzi cieszących się już szczęściem wiecznym pragniemy uczcić w uroczystość Wszystkich Świętych. Poprzez nich chcemy uwielbić samego Boga, który „jest źródłem wszelkiej świętości”. Oczywiście, w pierwszym rzędzie pragniemy uczcić Najświętszą Maryję Pannę, św. Józefa, św. Jana Chrzyciela, Apostołów, naszych świętych Patronów, a także wielu innych znanych nam świętych, a wśród nich błogosławionego Jana Pawła II. Warto zaznaczyć, że kult świętych zaczął się już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa od czci oddawanej męczennikom, wyrażającej się poprzez nawiedzanie ich grobów w dniu ich „narodzin dla nieba”, czyli w rocznicę śmierci. Sama uroczystość Wszystkich Świętych nabrała jeszcze większego znaczenia za czasów papieża Bonifacego IV, który w 608 roku przejął w Rzymie pogański Panteon, czyli świątynię poświęconą wszystkim bogom, i zamienił go na istniejący po dzień dzisiejszy kościół Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Męczenników. Około roku 800 w dniu 1 listopada w Irlandii i Bawarii obchodzono wspomnienie Wszystkich Świętych. W roku 935 papież Jan XI rozszerzył je na cały Kościół.

Natomiast w dniu 2 listopada Kościół obchodzi wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. W polskiej tradycji ten dzień jest nazywany Dniem Zadusznym. Także on ma swoją długą historię, ponieważ już w 998 roku św. Odyłon, opat benedyktynów w Cluny we Francji, zarządził modlitwy za dusze wszystkich zmarłych. W XIII wieku zwyczaj ten był powszechny w całym Kościele. W Dniu Zadusznym wspomina się zmarłych pokutujących za grzechy w czyśćcu. Chodzi więc o tych zmarłych, którzy nie mogą wejść do nieba, ponieważ mają jeszcze pewne długi do spłacenia Bożej sprawiedliwości. Prawdę o istnieniu czyśćca Kościół ogłosił jako dogmat najpierw na Soborze w Lyonie w 1274 roku, a następnie na Soborze Trydenckim (1545-1563). Orzeczono wtedy, że duszom cierpiącym w czyśćcu można pomóc poprzez modlitwy i ofiarowane w ich intencji odpusty.

Zarówno uroczystość Wszystkich Świętych, jak i Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych są liturgicznym wyrażeniem prawd wiary zawartych w Składzie Apostolskim: „Wierzę ... w świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot

wieczny”. Prawdy te, od samego początku głoszone przez chrześcijan, spotykały się z ogromnym oporem ze strony pogan. Świat pogański wolał okrutnie prześladować chrześcijan, niż przyjąć prawdę o Chrystusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym, który wszystkim ludziom przyniósł nadzieję życia wiecznego. Dopiero słynny edykt mediolański cesarza Konstantyna Wielkiego z 313 roku pozwolił chrześcijanom wyjść z katakumb i otwarcie głosić Ewangelię życia.

Tymczasem obecnie, dokładnie 1700 lat od ogłoszenia tego edyktu, mamy do czynienia w świecie zachodnim, w tym także i w Polsce, z wyraźnym nawrotem pogańskich praktyk, między innymi w postaci propagowanego w wielu szkołach, a nawet przedszkolach, tak zwanego „święta Halloween”. Należy w pełni uświadomić sobie fakt, że swymi korzeniami „Halloween” sięga do pogańskich obchodów święta duchów i celtyckiego boga śmierci. Jest zatem świętem z gruntu antychrześcijańskim. Dlatego też osoby prawdziwie wierzące nie powinny w nim uczestniczyć, nawet w formie zabawy, a rodzice i wychowawcy powinni chronić dzieci i młodzież przed obrazami grozy i strachu związanymi z tym pseudoświętem. Nie ulega przy tym żadnej wątpliwości, że wprowadzanie dzieci i młodzieży, a nawet i części dorosłych, w praktyki „Halloween” jest niezgodne z nauką Kościoła. Mówią o tym wyraźnie paragrafy 2126 i 2117 Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Uroczystość Wszystkich Świętych mówi o zwycięstwie Chrystusowej miłości. Ona bowiem tym wszystkim, którzy w nią uwierzyli, daje życie wieczne. Jak pisał św. Jan w Apokalipsie, w niebiańskim Jeruzalem słudzy Baranka „będą oglądać Jego oblicze, a imię Jego – na ich czołach”.

Natomiast wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych wzywa nas do pamięci o naszych zmarłych. Pamięć ta przybiera szczególny kształt miłości solidarnej, ponieważ każe nam wspomagać dusze cierpiące w czyśćcu. Możemy to uczynić poprzez modlitwę, Msze święte zamówione w intencji naszych drogich zmarłych, poprzez możliwość zyskania dla nich odpustu zupełnego za nawiedzenie cmentarzy w ciągu ośmiu dni po uroczystości Wszystkich Świętych, a także poprzez tradycyjne w tym listopadowym okresie Wypominki.

(z Listu Pasterskiego Bpa Marka Jędraszewskiego z roku 2013)

Wydawca: Powiżytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej
w Lublinie